RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0016 van 23 januari 2012 in de zaak 1011/0092/SA/1/0073

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Marnix DECLOEDT kantoor houdende te 8210 Loppem, August Vermeylenstraat 2 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Yves FRANCOIS kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 17 september 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen, van 17 augustus 2010 waarbij aan een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het afkoppelen van

Het betreft een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 9 mei 2011, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marnix DECLOEDT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Yves FRANCOIS, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

De werken omvatten het vernieuwen van grachten, de aanleg van een nieuwe gracht, het aanpassen van een bufferbekken, het dempen van een bufferbekken, de aanleg van RWA- en DWA-leidingen, collector en overstorten.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan 'Diksmuide-Torhout', deels gelegen in agrarisch gebied en deels gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 30 augustus 2004 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg, meer bijzonder in een zone voor openbare wegenis en een zone voor openbaar groen. Het perceel is tevens gelegen binnen de grenzen van het op 17 augustus 2005 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg '.........', meer bijzonder in een zone voor openbaar groen en zone voor wegenis.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van diverse verkavelingen.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 april tot en met 26 mei 2010, worden vier bezwaarschriften ingediend, waarvan één buiten de termijn en twee collectieve bezwaarschriften, mede ondertekend door de verzoekende partij.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Archeologisch Patrimonium, brengt op 2 april 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer verleent op 6 april 2010 een vergunning voor het aanleggen van een collectorleiding, onder bepaalde bijzondere voorwaarden.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, brengt op 5 mei 2010 een gunstig advies uit.

Op 15 juni 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ichtegem volgend standpunt in:

"...

Er wordt voorwaardelijk gunstig advies gegeven. Volgende voorwaarden worden geformuleerd:

- De beek/gracht dient ter hoogte van de woningen in ingebuisd/ingekokerd te worden;
- De beek beek/gracht dient de scheidingsgrens tussen het woongebied en het agrarisch gebied in het gewestplan te volgen (controle door RWO);
- De 'te verplaatsen paardenstal' wordt uit de vergunning uitgesloten;

Het Polderbestuur brengt op 16 augustus 2010 een gunstig advies uit.

Op 17 augustus 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij overweegt daarbij:

Overeenstemming met dit plan

Principieel wijkt de aanvraag af op de voorschriften van het gewestplan voor wat betreft de ligging in het agrarisch gebied. De aanvraag betreft een werk van openbaar nut en de aanvraag dient dan ook getoetst te worden aan de wettelijk vastgelegde afwijkingsbepalingen voor dergelijke voorzieningen (artikel 20 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en de gewestplannen).

In het woongebied, in de hierboven vermelde bijzondere plannen van aanleg en in de diverse verkavelingen volgt de aanvraag de bestaande wegenis en is de aanvraag in overeenstemming met de geldende voorschriften.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied.

. . .

Gelet op het openbaar nut van de aanvraag, gelet op de afwijkingsmogelijkheden op de voorschriften van het gewestplan voor aanvragen van openbaar nut (toepassing van art. 20, K.B. van 28/12/72 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en de gewestplannen), gelet op het feit dat het gevraagde de landbouwstructuren niet aantast en in het agrarisch gebied het bestaande verloop van wordt gevolgd, gelet op het feit dat de nieuwe gracht wordt aangelegd aan de rand van het agrarisch gebied achter de tuinen van de woningen aan , gelet op het feit dat de verbreding vannoodzakelijk is voor de afkoppeling en de aanleg van een nieuwe gracht, gelet op het feit dat in woongebeid de bestaande wegenis worden gevolgd en de aanvraag conform is met de geldende voorschriften (zone voor openbare wegenis en openbare groenzone), gelet op het feit dat de aanvraag voor een groot gedeelte loopt binnen het openbaar domein en enkel het herprofileren vanen aanleg van de) zich op privédomein bevinden, gelet op het feit dat er geen nieuwe gracht (.... toename is van overstromingsgevaar, gelet op het feit dat er bij de afkoppeling maximaal rekening gehouden wordt met de bestaande ruimtelijke structuren zoals de grenzen van

de bestemmingen, het reliëf, het watersysteem, gelet op het feit dat met de aanvraag de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang wordt gebracht, gelet op het feit dat de bezwaren ontvankelijk doch ongegrond zijn, is de aanvraag (mits het opleggen van de nodige voorwaarden) stedenbouwkundig aanvaardbaar.

. . .

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- De algemene en bijzondere voorwaarden voor uitvoering van werkzaamheden op het openbaar gewestdomein, gesteld door het Agentschap Wegen en Verkeer, dienen gerespecteerd te worden.
- Alle wegenis en alle tijdelijke werkzones dienen in hun oorspronkelijke staat te worden hersteld.
- De werken dienen een minimale hinder te veroorzaken voor het verkeer en dienen bijgevolg op een passende manier gecoördineerd te worden.
- De vondstmeldingsplicht zoals vermeld in artikel 8 van het decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium van 30 juni 1993 (en later wijzigingen) moet gerespecteerd worden.
- De "te verplaatsen paardenstal" wordt uit de vergunning uitgesloten.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. **ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING**

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verwerende partij betwist de tijdigheid van het beroep niet, maar de Raad onderzoekt dit ambtshalve.

De verzoekende partij kan, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO, beroep instellen binnen een vervaltermijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van aanplakking.

In het door de verwerende partij neergelegd administratief dossier, noch in het bundel van de verzoekende partij, bevindt zich het attest van aanplakking.

De verzoekende partij heeft echter alleszins tijdig beroep ingesteld binnen de termijn van dertig dagen na de eerst mogelijke datum van aanplakking, omdat de verwerende partij de bestreden beslissing bij aangetekende brief van 17 augustus 2010 bezorgd heeft aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ichtegem en aan de verzoekende partij, als aanvrager van de vergunning.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijkertijd zal de verzoekende partij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te stellen bij de Raad.

De Raad oordeelt dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift, meer specifiek in het onderdeel 'in rechte', voldoende aannemelijk maakt dat zij, als eigenaar van aanpalende gronden, rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen, zoals de door haar beweerde geur- en lawaaihinder, het overstromingsgevaar, schade aan de landbouw en onveiligheid, kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De aard en de omvang van deze hinder en nadelen worden voldoende concreet omschreven en er valt niet te betwisten dat er een causaal verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

"

Uitvoering van de bestreden bouwvergunning zal tot gevolg hebben dat het reliëf, het watersysteem, de landbouwgronden en hun drainagebuizen, onherroepelijk en onherstelbaar zullen worden beschadigd.

Dit vormt een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel.

Dit moeilijk te herstellen en ernstig nadeel is het grootst waar de nieuw aan te leggen beek langs de woningen aan zou worden uitgegraven.

Doch dit moeilijk te herstellen en ernstig nadeel bestaat ook waar zou worden verbreed aangezien deze naderhand, bij vernietiging van de bestreden beslissing, niet

zonder schade aan het reliëf, het watersysteem en de landbouwgronden kan worden hersteld.

In elke stand van het dossier kan ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel een vergunningsbeslissing bij wijze van voorlopige voorziening geschorst worden (art. 4.8.13 VCRO).

Verzoekster vordert dan ook dat de bestreden beslissing zou worden geschorst. ..."

De verwerende partij antwoordt hierop:

u

Verzoekende partij dient aan de hand van concrete elementen en stukken aan te tonen welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij door de uitvoering van het bestreden besluit dreigt te ondergaan.

Verwerende partij kan niet anders dan vaststellen dat verzoekende partij geen enkel stuk overlegt, zelfs geen foto waaruit zou moeten blijken waar haar eigendom zich bevindt ten opzichte van de verguisde gracht. Hoe kan de Raad dan inschatten in welke mate de aangevoerde nadelen ernstig zijn? Helemaal niet!

Hoe dan ook, de beweerde schade aan het reliëf, het watersysteem, de landbouwgronden en hun drainagebuizen, is geen persoonlijk nadeel van verzoekende partij. Zij is geen eigenaar van het reliëf, noch van het watersysteem of landbouwgronden. Stukken liggen daar alleszins niet van voor en kunnen ook niet meer bijgebracht worden.

Verzoekende partij zou hoogstens de schorsing kunnen vorderen indien zij een persoonlijk nadeel zou aantonen. Zij doet dat niet.

Trouwens, de werken zijn bedoeld als een verbetering van het watersysteem (gescheiden afvoer regenwater en afvalwater) en werden door de bevoegde overheidsinstantie gunstig geadviseerd (Middenkustpolder). De beweerde schade aan het reliëf kan gemakkelijk hersteld worden door de gracht opnieuw dicht te gooien ...
..."

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat dit begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nalaat voldoende concrete en precieze gegevens bij te brengen die de Raad zouden moeten toelaten om de ernst van de ingeroepen nadelen daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. Bij gebrek aan nadere gegevens, zoals foto's en plannen, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten, is het ingeroepen nadeel dan ook niet ernstig.

De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partij nalaat aan te tonen dat de ingeroepen nadelen effectief persoonlijk zouden zijn.

Een aantasting van het reliëf, van het watersysteem en van de landbouwgronden is op zich geen persoonlijk nadeel voor de verzoekende partij.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 januari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS,	voorzitter van de eerste kamer,	
	met bijstand van	
Heidi HUANG, toegevoegd griffier.		
De toegevoegd griffiel	Γ,	De voorzitter van de eerste kamer,
Heidi HUANG		Eddy STORMS